

Kam s dětmi, když školky nejsou?

Většina už má zápis do školky za sebou, což ale neznamená, že tam dítě vezmou. Děti je hodně, naděje malá. "Co si pak počnou matky samoživitelky?" říkám si.

Ze školek se staly hospody nebo kanceláře. Tyto prostory město velmi často nabídlo za hubičku, a tak se díky tomu má kde chlastat a úřadovat, ale rodiče už spoustu let řeší otázku, kam s potomkem. Nezasvěceným a těm, které to teprve čeká, popíšu, jak celé to martýrium probíhá.

My jsme se šly napřed ukázat do příslušné školky na Den otevřených dveří, což bylo pro nás malinkaté plus. Dcera se ve školce cítila jako doma, neplakala, nebála se a na závěr pomáhala paní učitelce uklízet hračky. Já jsem se snažila nastínit rodinnou situaci, že jedna babička je nevléčitelně nemocná, druhá bydlí na druhé straně republiky a já mám nastoupit do práce. Možnost hlídání nemáme. Paní se podívala na mou dceru, povzdechla si a řekla: „Úplně to chápu. A taky škoda, že nemůžeme hodnotit ani podle toho, jak jsou děti šikovné a samostatné“.

V den zápisu jsme se s partnerem postavili do dloooooouhé fronty. Rodiče po sobě stříleli pohledy, jako by chtěli ostatní odstrašit. Totiž, kdo neměl nad 10bodů, měl to předem prohrané. Vysvětlím systém bodování:

Trvalý pobyt dítěte		6
Věk dítěte	5 let	4
	4 roky	3
	3 roky	2
Opakované podání žádosti ve stejné školce	v roce 2011	1
Individuální situace dítěte	MŠ navštěvuje sourozenec dítěte	2
	Dítě se hlásí k celodennímu provozu	2
	Dítě se specifickými vzdělávacími potřebami	1

Když jste byli na zápisu už minulý rok, ač mělo vaše dítě 2roky, je to bod navíc. Když jste podali přihlášku ještě do jiné školky, je to bod dolů. A když vaše dítě chodí do spráteleného Mateřského centra, je téměř jisté, že jej příští rok vezmou. Což se mně a dalším maminkám dost příčí, protože – nebudu jmenovat školku ani jejich MC – tento dětský klub je znám díky špatným zkušenostem, který s ním rodiče mají. Nejenže děti k ničemu nevede, ale vedoucí je doslova ranařka, a když jdete kolem, slyšíte, jak po dětech někdy i dost nevybíravě řve. A tam mám dát své dítě kvůli jednomu bodu? Nikdo tam dřív nechtěl své děti dávat, a tak si tím vynutili, aby měli plno a dostaly se k nim ty necelé 300,- Kč za dopoledne na hlavu. U zápisu se vás zeptají: „A navštěvovalo vaše dítě náš klub?“ Vy řeknete: „Navštěvovalo pravidelně jiné mateřské centrum, a tak je na kolektiv zvyklé.“ A oni se jen usmějí a řeknou, že to je chyba. Že musí chodit do jejich klubu.

Letos se hlásilo do „naší“ školky 150 dětí a berou jen 35. V ostatních školkách to je obdobné. Přednost mají logicky starší děti a když má dítě rok před nástupem do školy, vzít jej musí. Jedna maminka se dost rozčilovala nad článkem v novinách. „Víte, co nám radí? Využijte firemní školku, nebo ať vám dítě pohlídá sousedka! Nevím, jak vy, ale já nemám sousedku, která by nám suplovala babičku a už vidím, jak by se tvářila, kdybych jí požádala, ať mi po školní rok hlídá v pracovní dny dítě!“

Firemní školky - to je v Česku stále spíš luxus. Četla jsem, že se v Praze na Smíchově domluvilo několik firem a otevřely spolu mateřskou školku pro děti svých zaměstnanců. Ale to jsou opravdu výjimky. Ptala jsem se ve společnosti, ve které jsem pracovala před nástupem na mateřskou, jestli to také neplánují a řekli mi, že na to nejsou prostory. Ač jde o velkou společnost, kvůli úsporám se přestěhovali do menší budovy a lidi v ní jsou jako sardinky.

Tuto situaci jsme s matkami probíraly i po zápise. Jak jsem se dozvěděla, dalším plusem by bylo, kdyby matka již půl roku pracovala, jenže to je začarovaný kruh. Právě proto potřebuje dát dítě do školky, aby mohla pracovat. Pomyslel na to stát, když je nechal zrušit?

Iva Štefančíková